Ч. 280. Пятниця 27 (14) грудня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Заграничча політика Анґлії. — Положенє в Персиї. — З Росиї.

Анґлійский міністер заграничних справ Едвард Ґрей говорив перед кількома днями в Бервік про заграничну політику Анґлії. Міністер заявив, що Анґлія полишає ся вірною своїм договорам і союзам і особливо анґлійско-францускa дружба відзначує ся тревалостию, що в послідних часах виявляло ся при кождій нагоді. Порозуміне з Франциєю доповнено порозумінєм з Ішпанією, а то потягнуло за собою наближенє Франциї до Ішпанії, хоч неправдива єсть гадка, немов би ті порозуміня були направлені против якої небудь держави, бо Анґлія готова порозуміти ся зі всіми. Доказом того було наближенє Анґлії до Росиї, котре змінило на обосторону користь взаїмне відношенє обох держав до себе. Від послідних 50 літ відносини Анґлії до Росиї були дуже невдоволяючі, але нині єсть сильне постановленє, аби то відношенє стало як найбільше дружне. Наближенєм до Росиї Анґлія забезпечила собі границї Індиї не утративши нічого з своїх впливів в Персиї; росийско-анґлійский договор дає Росиї і Анґлії можність поводити ся цілком невтрально супротив найновійших подій в тім краю. Міністер гадає, що найліпшою річею кождої держави було би не мішати ся до внутрішних справ Персиї, доки там заграничні піддані не будуть виставлені на напасти і доки не проявить ся ненависть до чужинців.

Коли росийско-анґлійский договор не буде ніякою з союзних держав нарушений тоді зникне завість і підозріність і буде усунена причина до безнастанних спорів між двома народами та буде дана можність розвязаня дальших жизненних справ в дружний спосіб. А скріпленє мира між Анґлією і Росиєю причинить ся в великій мірі до удержаня мира в цілім сьвіті.

В справі македоньскій заявив міністер, що Анґлія з вдоволенєм повитала почин Австриї і Росиї і готова з своєї сторони виступити з почином, коли то узнасть відповідним. Справа македоньска єсть справою турецкою, котрої без згоди держав розвязати не можна.

Вкінци говорив міністер з признанєм о діяльности анґлійских відпоручників на мировій конференциї в Гаґі і згадав о німецкім проєкті в справі будови воєнних кораблів. Міністер сконстатував, що число проєктованих кораблів єсть дуже велике, що підносить він не длятого, аби критикувати німецке правительство, але аби вказати на то, яко на річ незвичайно важну. Коли инші народи побільшують свою фльоту, то нема сумніву, що й Анґлія свою побільшить, однако та справа не наглить і не треба виставляти ся сейчас на кошти. Що до анґлійскої фльоти, то положенє єсть таке, що Анґлія на рік або на два може бути спокійною і не потребує побоювати ся уоружень на мори других держав.

Кінцевий уступ промови викликував навіть в анґлійскій пресі пересьвідченє, що Анґлія, мимо відмінних впевнень дипломатичних, все ще числить ся з можливостию війни з Німеччиною і Німеччині не довіряє. Анґлійский міністер ясно висказав гадку, що нові видатки на фльоту буде анґлійский нарід завдячувати Німеччині, котра будує кораблі без кінця, аби дорівнати морскій силі Анґлії. Позаяк анґлійске правительство стрічає в краю на досить сильну опозицию против нових видатків, проте побуджує він вказуванєм на німецкі уоруженя загальну увагу в краю на Німеччину і приготовлює анґлійский нарід до відпору. Анґлійці мають зрозуміти, що супротив німецкої політики суть дві можливости: або відповідати на уоруженє безнастанними уоруженями, або скористати з нинішної переваги анґлійскої фльоти над німецкою і тим спо-

14)

Ісляндия

єї природа і єї жителї.

(Після Лехман-Тарнава, др. Пудора і др. написав К. В.).

(Дальше).

Єрґензена повезли до Анґлії. Рівночасно їхав другим кораблем і ґр. Трампе, котрий хотів в Анґлії подати жалобу на то, як з ним обійшли ся Єрґензен і Фельпс. В дорозі займив ся єго корабель і він разом з цілою залогою був би нехибно пожив смерти, як би не Єрґензен, котрий незвичайною своєю відвагою і неустрашимостию виратував єго. В Анґлії Єрґензена замкнули насамперед до арешту нїби длятого, що він зломив дане слово чести, що не вийде з краю, а відтак перевезли єго на корабель, на котрім були даньскі плінники. Небавком однак пустили єго знов на волю.

Штука, якої він втяв на Ісляндиї, не то не пошкодила єму, але ще й окружила єго славою. Він сходив ся тепер з всїлякими особами анґлійского правительства та позискав собі між ними покровителїв і приятелїв. Нещастєм єго було лиш то, що коли сидів у вязници, научив ся грати в карти а тота гра увійшла у него в пристрасть, котра вже через ціле пізнїйше єго житє не попускала ся єго.

Вже в шість місяців по єго випущеню на волю, програв він був ціле своє майно. В 1313 р. поїхав він до Лісбони і став на службу на кораблі, котрий Анґлійці вислали були до Австралії, щоби там поборювати ворожі племена і ловити їх кораблі. Єрґензен відзначив ся в сїм підприємстві, а коли вернув до Анґлії, взяв ся був писати історию свого панованя на Ісляндиї. Але що він від своїх покровителїв і від родини з Данії діставав досить богато гроший, то взяв ся знов грати в карти і наробив тілько довгів, що єго замкнули за то на два роки до кримїналу.

Випущений на волю став він на службу у якогось дипльомата, котрий післав єго до Франциї, щоби він там дещо розвідав і в тій цїли дав єму значну суму гроший. Єрґензен програв однак тоті гроші, заким ще вибрав ся в дорогу. Мимо того в нужденнім одїню моряка пустив ся він в дорогу, прийшов до Антверпії і Ґенту, а у Ватерльо був сьвідком великої битви в днях від 16 до 18 червня 1815 р. В Парижи зійшов ся він з тим дипльоматом, котрий єго був вислав, і приніс єму так вдоволяючі вісти, що той Анґлієць дав єму знов значнїйшу суму і післав єго до Варшави розвідувати, що там діє ся.

Єрґензен програв знову гроші і вандрував опісля як послідний волоцюга, без сорочки, 60 миль пішки і туманячи та обдурюючи людий зайшов аж до Франкфурта, де єго взяли за якогось розбишака. Тут знайшов він знакомого анґлійского урядника, котрий допоміг єму так, що він як великий пан заїхав повозом до Берлина. По дорозі познакомив ся він з великим князем геско-дармштадским. Приїхавши до Берлина увійшов він тут також у високі круги, грав з ґенералом Блїхером кілька разів віста, виграв значнїйшу суму на прускій льотериї, але до Варшави вже не поїхав, бо зійшов ся був в Берлині з кількома Поляками, котрі о всїм єго поінформували. За то поїхав він до Дрездна і програв там всї гроші та наробив ще тілько довгів, що мусїв втікати. Як послідний волоцюга навіть без пашпорта вернув він знову до Льондону.

За свої добрі інформациї одержав від анґлійского дипльомата знов щедру заплату, але не міг і тепер видержати, щоби не грати в карти. Грав через три роки, аж єго остаточно обжалували о крадіж і замкнули до кримїналу, де він став помічником лїкаря. По двайцяти місяцях вязниці показало ся, що Єрґензен невиний і єго випустили на волю, але з тим, щоби до місяця виніс ся з краю. Замість виїхати, Єрґензен взяв ся знов до карт а тоді єго за то, що не виніс ся з краю, засудили на смерть, але відтак помилували і вивезли на ціле житє до Австралії.

В падолисті 1825 р. виїхав корабель з 150 засудженими на заточенє вязнями до Австралії. По дорозі вибухла якась хороба, від котрої погибло кільканайцять заточників і корабельний лїкар. Єрґензен взяв ся тоді робити службу лїкаря і виконував єї з таким успіхом, що коли корабель причалив до Капштадту, всї були вже здорові. Єрґензена завезли відтак на остров Ван Діємена і тут прожив він конець свого житя то яко член виправ в цїлях відкриваня нових земель, то яко командант поліциї в сто-

собою зробити раз на все конець дорогому і небажаному суперництву.

Здаєть ся, що й німецка праса розуміє вагу слів анґлійского міністра, бо півурядове Бюро Вольфа подає ту бесіду в дуже обширнім змісті, а часть вільнодумних часописий звертає увагу на небезпечність, яка грозить Німеччині з причини уоружень на мори, яких домагає ся так уперто загоріла національна праса німецка.

Бесіда анґлійского міністра, виголошена вскорі по виїзді німецкого цісаря з Анґлії, має саме внаслідок тої обставини тим важнійше значінє политичне. Треба також замітити, що теперішний міністер заграничних справ, Ґрей, єсть мужем довіря обох великих політичних сторонництв: лібералів і консерватистів і що навіть на случай, коли би до власти прийшли консерватисти, полишить ся імовірно в кабінеті і не випустить з рук керми заграничної політики, до котрої успіху він так дуже причинив ся.

Як доносять з Баку, помимо полагодженя поки що кризи, положенє в північній Персиї уважають дуже непевним а навіть грізним. В Тебріс, найбільшім місті північної Персиї, панує цілковита анархія, що розширила ся на инші місцевости. Рабунки і забуреня суть там на дневнім порядку, а правительство не має сили спинити їх, бо нема войска. Заворушеня обгорнули вже деякі місцевости лежачі на пограничи російских закавказких провінций. Сторожі і залоги войскові в пограничних місцевостях в Росиї і Туреччині значно скріплено.

Доносять з Петербурга, що ґр. Вітте, уважаючи, що деякі зізнаня Куропаткина в процесї ґен. Штесля не відповідають дійстности, удав ся до суду з просьбою, аби переслухано его, Віттого, яко сьвідка. Предсїдатель суду заявив на те, що зізнаня Куропаткина не мають дійстного значіня для справи. — Після донесень польских часописий мало прийти до союза між жовтнівцями а Колом польским. За деякі уступки признані Полякам, має Коло польске підпирати жовтнівців в Думі і зірвати свої зносини з кадетами. Потвердженя тої вісти поки що нема. — 180 членів Думи підписало внесене о ухвалене запомог із скарбу державного для жертв революций. Внескодавці узнали свій проєкт за наглячий.

Новинки.

Львів, дня 26-го грудня 1907.

— Іменованя. Президия галиц. краєв. Дирекциї скарбу іменувала провізоричних концепістів скарбу: дра Герм. Бартішана, дра Генр. Зольдінґера, Волод. Небеского і Волод. Рібенбавера; відтак концептових практикантів скарбу: Ферд. Райского, Меч. Кендзьора, Ад. Орловского, Фр. Старомийского, Ад. Климовича, Мих. Ґузиковского, дра Генр. Меншека, Йос. Ґреґера, Фр. Билицкого, Ст. Шерского, Генр. Кисілевского, Бол. Капланьского, Меч. Ляховского, Генр. Збержховского, Брон. Босяцкого, Ів. Салаша, Ів. Смолюховского, Людв. Хмеловского, Тад. Дембицкого, Волод. Фішера, дра Мих. Кавалера, Людв. Бачиньского, Ант. Дзюбиньского, Йос. Ельнера, Волод. Бромберґера, Ем. Ґермака, Йос. Карамана, Кар. Каштелевича, Волод. Кіндія, Корн. Мокрицкого, Никол. Ступницкого, дра Льва Раппапорта і Людв. Бавера концепістами скарбу в X кл. ранґи при галицких властях скарбових.

— Нові уряди і складниці почтові. З днем 1 січня 1908 увійдуть в житє: уряд почтовий в місцевости Соколики, турчаньского повіта, а до его округа доручень буде належати громада і обшар двірский Соколики; — складниця почтова в Тарнавці сяніцкого повіта сполучена з урядом почтовим в Риманові 1 через тиждень 6 разового пішого післанця; — складниця почтова в Баранчичах великих самбірского повіта, сполучена з урядом почтовим в Самборі через тижднево 3 разового пішого післанця; — складниця почтова в Задиишівці, скалатского повіта, сполучена з урядом почтовим в Підволочисках через тижднево 6 разового пішого післанця.

— Почетні горожаньства. Рада міста Сокаля надала почетне горожаньство Впр. о. прелатови і митр. дрови Василеви Левицкому, гр.-кат. парохови в Сокали, віцепрезидентови краєвої Ради шкільної дрови Едв. Плажкови і проф. та послови з міста Сокаля дрови Стан. Старжиньскому. Першому за побудоване з приватних добровільних жертв величавої церкви в Сокалї, а двом другим за їх заходи при основаню ґімназиї в Сокалї. На тім самім засїданю жертвувала рада міска 10.000 К на внутрішне уладжене церкви, що разом з попередно удїленою квотою на сю цїль 36.000 К — виносить 46.000 К, жертвованих з громади на церкву, кромі материялу з лїса міского. — Зі Скали доносять: В признане 10-лїтної щирої і жертволюбної праці інж. Март. Евстахевича, стар. комісаря будови і начальника секциї консервациї держ. зелїзниць, передовсїм в часї ратункової акциї для погорільцїв в 1899 і 1907 р., надала єму громадска рада міста Скали дня 10 с. м. почетне горожаньство. — Міска рада Коломиї надала почетне горожаньство послови Стефанови Мойсї-Росохацкому.

— Крадїж в Намістництві. В суботу в ночи добув ся якийсь невислїджений доси злодїй до бюр Намістництва, де порозбивав бюрка та поробив нелад в паперах без значнїйшої шкоди. Був то якийсь оригінальний злодїй, котрому мабуть ходило більше о блянкети на сьвідоцтва іспитів з рахунковости як о що иншого, бо одїня і мундурі висячих на вішалках не рушив. Він вкрав два згадані блянкети і лишив кальку, на котрій відбивав підписи підписаних професорів, а при тій нагоді забрав директорови Комарницкому 8 зр., старостї Бентковскому 3 бурштинові і 1 срібну цигарницю. Дальше заглянув до бюр старости Ґубати, манїпулянтки Авсберґерової і радн. Дворского, де забрав цїлу пачку білетів візитових.

— Обікража церкви. Настоятель прихода в Курипові, станиславівского повіта, повідомив львівску полїцию, що до тамошної церкви перед недавним часом добув ся якийсь злодїй і розбивши церковну скарбону забрав з неї около 800 К. Полїция перекона, що тої крадежі допустив ся Подеречний, котрий, як ми то недавно доносили, висїв на двірци зелїзничім в Кульпаркові і мав там кілька лїтрів дрібняків, а котрого опісля арештувала полїция у Львові.

— Репертоар руского народного театру в Коломиї. Саля „Каси щадничої“. Початок о год. 7·30 вечером.

В пятницю, дня 27 с. м. „Надїя“, драма в 4 дїях Г. Гаєрманса.

В суботу, дня 28 с. м. „Барон циганів“, оперета в 3 дїях Штравса. Гостинний виступ Фільомени Лопатиньскої, сьпівачки міского театру у Львові.

В недїлю, дня 29 с. м. „Ой не ходи Грицю та на вечерниці“, народний образ зі співами і танцями в 5 дїях М. Старицкого.

— З зелїзниці. Зарядженє оголошеним в надолистї с. р. до ч. 93.221/07 скороченє реченця заладованя і виладованя посилок цїловозових на 6 годин денних на шляхах ц. к. австрийских зелїзниць державних і на шляхах зелїзниць приватних, позістаючих в зарядї державнім, зносить ся з днем 24 грудня с. р.

— Нові пожарні філїї львівского „Сокола“ заложено дальше: в Кривім, Шибалині і Конюхах, бережаньского повіта, Надітичах,

---

ронах, де було повно злодіїв і розбишаків. За свої заслуги одержав він по своїм трилїтнім побутї в Австралії знов свободу і значний кусень землї на власність. Він продав ту землю а гроші як і значну спадщину по свояках в Данії програв і прогуляв знову і остаточно зійшовши на послїдну нужду, помер в шпиталі в Гобартавн. — Отак закінчив ісляндский король з песїх днїв.

11. В краю ґезірів.

Коли вже лявова пустиня Тінґведлїр робить лячне враженє місця, де дїлають підземні сили, що своїм всепожираючим огнем випалюють внутренности землї, то се враженє стає ще сильнїйше коло ґезірів (Geysir) тих горячих жерел, до котрих з долини Тінґведлїр треба їхати добрий день дороги. Як в Тінґведлїр так і коло ґезірів єсть так званий готель, але він ще о 75 процент гірший як тамтой. Властителем тої буди, по котрій гонить ся студений вітер, єсть мешкаючий недалеко селянин, Сґурд Пальсзон, хлописко як дуб з жовтою бородою і синими очима, котрому в господарстві помагає его жінка капарниця і ще більша капарниця его донька. Чоловік той, по котрім вже на кільометер здалека можна пізнати, що походить з роду давних розбишаків морских з півночи, робить не злий інтерес з того чуда природи, яким надїлили его ґрунт підземні боги. В его готели не буває богато гостий, але він і не богато коштує. Єсть то подвійна буда з дошок і бляхи, має в середині місце може на чотири квадратові метри велике і чотири комірчини до спаня з двома ліжками в кождій, зробленими на людий малого росту. Тут можна також дістати дещо попоїсти і напити ся, але треба мати ісляндский жолудок, щоби то видихати. В готели єсть навіть книга до записуваня гостий і я — каже Шмідт — переконав ся з неї, що від половини червня до кінця липня заїхало тут всего лиш около 150 людий. До Тінґведлїр приїздить далеко більше туристів як до ґезірів, а таких, що їдуть ще дальше аж на Геклю, єсть ще менше; то по найбільшій части самі Анґлїйцї.

Але властитель ґезірів збирає гроші від туристів не лиш за готель; він придумав собі ще й инші способи та визискує їх з таком міною, як би їм робив не знати як велику прислугу. Єго щастє в тім, що той ґезір, о котрого головно розходить ся, бо він викидає струю води на яких 30 метрів високо, вже трохи постарів ся і став примхуватий та не дуже зважає на бажаня своїх гостий. Хто має щастє, той може до десять мінут побачити вибух води; хтож не має щастя, той може й три днї і три ночи ждати і остаточно вернути не побачивши нїчого.

Але що одному смуток, то другому радість. Коли ґезір вибухає, зараз по приїздї подорожних, то властитель готелю кривить ся, бо може бути певний того, що его гостї на другий день від'їдуть. Коли же ґезір нападе примха, то селянин той тїшить ся, бо насамперед гість лишить ся довше ожидаючи вибуху а по друге нетерпеливий буде пробовати штучних способів, щоби викликати вибух. Дуже догідний а для селянина користний спосіб нинї вже не помагає, бо сей ґезір званий „Строкр“ вже від кількох лїт не вибухає. До сего горячого жерела треба було давнїйше кинути лиш кілька груд мурави а він викинув зараз стовп води високий на яких 20 до 25 метрів. Бідачиско наїв ся видко за богато сирої землї і занедужав, бо вже від яких чотири чи пять лїт не вибухає. Через то селянин стратив красний заробок, бо давнїйше за корону (даньску, на наші гроші 1 кор. 32 с.) позичав туристам рискаля, щоби могли накопати дерна і кинути его в лїйковатий отвір ґезіра. Ґезірови від такого лїку збирало ся через яких 20 мінут на блювоту, він зачинав сопїти і клекотїти а наконець таки й блював, викидаючи з себе дерно з височезним стовпом води.

Але чого би то люди не кидали до того ґезіра! Анґлїйский капітан Буртон розповідає, що его товариство завинуло у флянелеву сорочку цїлу чвертку баранини, в рукави упхало по одній гусці і то все кинули в лїйку Строкра. За яких двайцять мінут розлючений ґезір викинув сорочку високо у воздух; єї зловили і переконали ся, що баранина була трохи по анґлїйски зварена, але що можна єї було досить добре їсти, гуски однак закрасили ся були від сорочки. Може й не дивота, що бідачиско Строкр від такої поживи занедужав і тепер спочиває.

(Дальше буде).

жидачівского повіта, Ясениці сільній і Завіжнім дрогобицкого повіта, Станьковій і Цвітовій, калуского повіта, Галичи, Сільци і Лисій, підгаєцкого повіта та в Глібовій і Лежанівці, скалатского повіта.

— **З житя Русинів в Бразилії.** Як доносить бразилійска „Зоря", до президиї бразилійскої републики ходила руска депутация в справі руских шкіл. Віцепрезидент Монтеіро приняв депутацию дуже прихильно, однак не міг поки що для них нічо зробити. Велів їм заждати аж до найблизшого отвореня конґресу, де справи руско-бразилійских шкіл буде певно полагоджена. — До старшини товариства „Просьвіти" в Ріо Кляро війшли: Дамян Михайлишин як голова, Максим Білецкий як заступник голови, дальше Василь Михайлишин, Федь Грушка, Федь Чорнобай, Іван Мойса і Стефан Шастало.

— **Про крадїж у віденьскім арсеналї** подають тепер віденьскі ґазети докладнїйші а по части й зовсім відмінні вісти, як були ті, які насцілн в перший хвили до Львова. Після теперішних вістий річ представляє ся так: В будинку арсеналу есть добре стережений касовий льокаль, в котрім знаходять ся всі підручні касети розміщеного там войска. Льокаль той знаходить ся в будинку ч. І. при головнім вході а ключі до того льокалю знаходять ся в льокали т. зв. артилерийного „цайґдепо" в тім самім забудованю. Коли якийсь відділ войска потребує гроший з каси, то офіцир того відділу в супроводі комісиї іде до своєї каси, але мусить насамперед взяти ключі з цайґдепо. Офіцир знов, котрий в цайґдепо має під своїм доглядом ключі, повинен, давши їх, піти з тим офіциром, котрому дав, і переконати ся, чи він дійстно явив ся в супроводі комісиї і сам отворити касу а опісля замкнути.

Отже дня 20 с. м. о годині пів до 10 явив ся в артилерийнім цайґдепо якийсь чоловік в уніформі офіцира рахункового (не підофіцира) і представив ся там оберляйтнантови яко член комісиї касової а той віддослав его до капітана Ґеґенбавера. Та й капітанови представив ся той офіцир, як приписано, і сказав, що прийшов до каси 2. полку корпусної артилериї і що другі члени комісиї зараз надійдуть. Капітан, уважаючи офіцира за правдивого, дав єму ключі до каси і до дверий, казав після припису записати то в книзі і вийшов ще за ним а видячи, що він заглядає нїби за другими членами комісиї вернув назад до своєї канцеляриї. Злодій тимчасом пішов до каси. Случайно стало ся, що небавком опісля явила ся справдешна комісия иншого відділу і зажадала також ключий до каси. Капітан пригадав собі, що попередна комісия ще не принесла ключів назад, пішов до каси і застав єї замкнену. Не було иншої ради як лиш закликати шлюсаря і отворити касу.

Аж тепер показало ся, що стало ся. Каса дивізийного полку артилериї ч. 42, найблизше стояча коло дверий була розбита і то якоюсь тяжкою штабою зеліза, котру знайдено на місци. З каси пропало 13 пакетів по 100 штук банкнотами по 20 корон, отже разом 26.000 К, дальше пачка з 89 штуками по 20 корон або разом 1780 кор., одна книжочка каси ощадности на 1978 кор. 76 с. та одна книжочка каси ощадности, виставлена на імя Шустера і зложена на кавцию, на 187 кор. 57 с. Злодій, заким добув ся до каси, мусів отворити пятеро дверий, між тими одні тяжші з двома замками. Тоті він замкнув і забрав ключі з собою.

Зараз перші доходженя показали, що злодій заїхав до арсеналу однокінним фіякром а зрабувавши касу, сів на віз і поїхав до міста. Запитане в касї ощадности показало, що він безпосередно з арсеналу поїхав до каси ощадности і там вийняв на одну книжочку 1940 кор., а на другу 45 кор. Поліцийна комісия слідча впала на гадку, що злодій був перебраний і мабуть недавно купив собі офіцирске одїнє, тому зачала зараз розвідувати ся у купців, що продають старі мундури і у одного з них, якогось Ґрундлера довідала ся, що до него прийшов був якийсь панок та купив цілий мундур офіцира рахункового разом з шаблею, кажучи, що потребує того до театрального представленя. То як і здогад, що злодій мусів колись служити в арсеналї а відтак і опис перебраного офіцира, викликали підозріне, що крадежі допустив ся заступник провіянтового офіцира Леопольд Ґольдшмідт, ур. 1876 р. у Вірніц в долїшній Австриї, за котрим 6 полк дивізиї артилериї від 15 вересня пошукує за дезерцию і спроневірене скарбових гроший. Фотоґрафія дезертира, показана всім особам, котрі виділи фальшивого офіцира, потвердила підозріне; всі пізнали відразу, що тим перебраним офіциром рахунковим був Ґольдшмідт.

Ґольдшмідт спроневіривши 5400 кор. полкових гроший і позабиравши грошеві листи, які приходили до вояків, втік з войска перебравшись 8 жовтня с. р. по цивільному. Він волочив ся по Німеччині, аж в Манґаймі зловили его і всадили на 4 дні до арешту за волоцюство а відтак і вигнали его з баденьского князївства. В суботу о 2 год. по полудни явив ся на поліциї робітник Ґебавер і розповів, що Ґольдшмідт есть его товаришем з молодих літ, що був давнїйше, заким его асентирували, також робітником від доріг і що в суботу по полудни о 2 год. явив ся у него та виплатив єму за давний довг 160 кор., ще з 1906 р. готівкою 180 кор. На замітку Ґебавера: „Таж ти дезертир!" — Ґольдшмідт зблїд і зараз вийшов сказавши, що ще напише до него. Від Ґебавера казав Ґольдшмідт завести ся фіякрови до якоїсь гостинницї при ул. Альзер ч. 14 і від тої пори пропав за ним всякий слід.

— Сильвестер Яричевский. **Січ іде!** Народна драма в 3-ох діях. Чернівці, 1907. Накладом Миколи Грабчука. Чернівці, друк „Австриї". Ст. 49+5 оголошеня. Ціна 40 сот.

Телеграми.

Гаґа 26 грудня. Цілий кабінет подав ся вчера до димісиї.

Лїсбона 26 грудня. Урядовий декрет розписує вибори до парляменту на день 5 цьвітня 1908.

Париж 26 грудня. Сенат по довшій дискусиї о школах конґреґацийних на всході, за удержанем котрих промавляло кількох католицких бесїдників, ухвалив буджет міністерства справ заграничних і віроісповідань. Опісля ухвалено буджет міністерства справедливости і просьвіти.

Пекін 26 грудня. (Б. Р.). Правительство оголосило вчера декрет, в котрім заповіджено заведенє конституциї. В декреті сказано однак, що правительство не може подати дня заведеня конституциї, бо то може наступити лиш постепенно.

Софія 26 грудня. Кн. Фердинанд приняв онъгди депутацию собрания, котра вручила єму адресу у відповіди на престольну бесїду.

Париж 26 грудня. З Порт Сей доносять, що часть племени Бені Свассен піддала ся французкому войску, заплатила дань в натуралїях і видала часть зброї.

НАДІСЛАНЕ.

Вже вийшла

нова серия (VIII.) переписних листків на Сьвята Рождества Хр., Нового року і Богоявленя. Серия складає ся з 5 карт чорних і кольорованих і коштує штука 6—14 с.

Великий вибір дарунків на Сьвята. Шопки з ангеликами, сьвічками в цінї від 70 с. до 10 К. Вишивані краватки по 4 і 5 К. Вишивані сорочки від 12—30 К. Обруси від 20 до 100 К. Ручники від 6 К. Срібні перстені по 1·20 К. Ґердани від 2—6 К. Пояси з пацьорків від 7—100 К. Гуцульскі запаски від 4—20 К. Киптарики (кожушки) по 26 К і 30 К. Ланцушки синьо-жовті з соколом по 2 К. З гербом мошонки від 2—4 К, папіросниці від 1—3 К, брошки по 50 с., шпильки по 30 і 50 сот., спинки по 50 і 70 с. і пр. Козацкі шапки для мужчин і женщин по 4 і 6 К. Сокільскі шапки по 4 К. Килими з гербом і без від 30 до 50 К. Портрети і бюста Шевченка, Хмельницкого і пр. 16—50 К. Портрети ручної роботи і крейдкові з фотоґрафії по 14 К, в рамах за склом по 30 К і більше. Вироби з глини, тарелї, фляконн, умивальні, посуди, фіґурки (типи), попільнички в великім виборі. Альбуми на фотоґрафії від 5—10 К, на картки від 3 К, памятники від 1 К. Розмова цьвітів 1·70 К. Листовий папір в хороших касетках від 1—10 К.

Гуцульскі вироби: ножі до паперу по 2·50 К, ручки по 1·20 К, лінії по 5 К, пушки по 15 К, рами за 120 К, тарелї від 15·60 К, моноґрами до гафту по 30 с. до вишиваня по 1 К. — Русини! Купуйте лиш в „Сокільскім Базари", товари добрі і трівкі, могуть конкурувати з товарами сьвітових фірм.

Товариство торговельно-промислове „Сокільский Базар", стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові.

Вступайте в члени „Сокільского Базару" у Львові! Удїл 25 К, вписове 2 К, стопа процентова від вкладок 5 прц.

Льокуйте гроші на ощадність в нашім Товаристві. Стопа процентова 5%. Спричиніть скоре закупно власного дому. Стопа процентова 5%.

Курс львівский.

Дня 26-го грудня 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	560·—	570·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	550·—	556·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·60	110·30
Банку гіпот 4½%	99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	94·30	95·—
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	94·10	94·80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·—	94·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	95·—	103·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	48·75	50·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26·25	28·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	66·—	70·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·85	22·85
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·38	11·43
Рубель паперовий	2·53	2·56
100 марок німецких	117·40	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).